

หมอแห่งแผ่นดิน

ในช่วงท้ายของพระชนม์ชีพ ขณะใช้ช่วงเวลาส่วนใหญ่ในโรงพยาบาล พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัด เพื่อที่จะหายประชวรโดยเร็ว จะได้ทรงงานโดยไม่สะดุด การประชวรทำให้เสียเวลาทรงงาน เวลาทุกนาทีของพระองค์มีค่า ทุกนาทีเพื่อประชาชน

ในเรื่องโรคภัยทางกาย ทรงเชื่อฟังหมอ แต่ในเรื่อง ‘โรคภัย’ ของแผ่นดิน ทรงเป็น ‘หมอ’ ด้วยพระองค์เอง

ทรงมองเห็นสมุฏฐานของโรคอย่างแจ่มแจ้งด้วยความรู้และประสบการณ์ยาวนาน

ทรงเป็น ‘หมอแห่งแผ่นดิน’ ผู้เดินทางรักษาคนไปทั่ว คนไข้ของพระองค์คือประชาชน โรคภัยคือความยากจนและความไม่รู้ ยา

ของพระองค์คือความรู้ ศาสตร์ต่าง ๆ วิตามินคือโครงการหลวงต่าง ๆ
นับไม่ถ้วน ทรงเป็นหมอที่ป้องกันโรคก่อนจะเกิด ออกแบบยาแต่ละ
ชนิดให้เหมาะกับแต่ละท้องถิ่น หากไม่มียาที่เหมาะสม ก็ทรงคิดค้น
ยาขึ้นมาเอง

ยาคือความรัก

เราเกิดในยุคสมัยแห่งความขัดแย้ง เต็มไปด้วยโรคภัยทาง
สังคมมากมาย อาการของโรคคือความทุกข์ของชาวราษฎร์ ทั้งจาก
ภัยธรรมชาติและภัยจากมนุษย์เอง แต่เราโชคดีที่มีหมอแห่งแผ่นดิน

ดูแลอาการและรักษาโรค ด้วยความรักความเมตตาตั้งสายธารที่ไม่เคย
เหือดแห้ง

และด้วยหมอดีกับยาดี เราจึงเป็นตัวตนเราในวันนี้

มุมล่างในมุมบน

ในช่วงท้ายของพระชนม์ชีพ ขณะใช้ช่วงเวลาส่วนใหญ่ในโรงพยาบาล พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงงานไปด้วย ทรงติดตามความเป็นไปในบ้านเมือง และทรงขบคิดวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่หลั่งไหลมาไม่หยุด

จากห้องทรงงานมองลงไปเห็นแม่น้ำเจ้าพระยาและพระบรมมหาราชวัง ทอดพระเนตรประชาชนของพระองค์จากข้างบน แต่เข้าพระทัยราษฎรในมุมล่างอย่างถ่องแท้

จากมุมบนทรงเห็นปัญหาด้วยวิสัยทัศน์ชัดกว่า จากมุมล่าง ทรงเข้าใจพระทัยหัวใจของผู้ทุกข์ยาก

ความทุกข์ของราษฎรก็คือความทุกข์ของพระองค์
ความฝันของราษฎรก็คือความฝันของพระองค์
ความสุขของพระองค์คือความสุขของราษฎร
ความสุขของราษฎรคือความสุขของพระองค์
และความสุขของพระองค์คือการทรงงานเพื่อราษฎร

